

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 34. SZÁM 2008. AUGUSZTUS 28.

270 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

**CIRKUSZ VAN!
HOL A KENYÉR?**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KI VONJA ÖSSZE AZ ÖSSZEVONHATATLANT?

Pálinkás József elegáns gesztusokkal kezdte tevékenységét a Magyar Tudományos Akadémia élén. A hatalom minden fontosabb szereplője felé voltak udvarias, de határozott jelzései. Summa summarum: csak a vak nem látta, hogy a debreceni egyetem eddigi rektor-helyettese személyében a magyar közélet új, és aligha megkerülhető személyiséggel gazdagodott.

Voltaképpen mindenkinek örülni kellene, hiszen nem kisebb dologról van szó, mint a magyar tudományról. Pálinkás úr érkezésének azonban nem mindenki örült. Hát persze! A fideszes múlt, ami persze nem sokkal több annál, minthogy miniszteri tisztséget vállalt az Orbán-kormányban, szocliberális körökben eredendő bűn. Az meg végképpen nem járja, hogy az új MTA-elnöknek saját gondolatai is vannak. Tessék szíves tudomásul venni, hogy ma és itt csak egy embernek lehetnek saját gondolatai!

Szocliberál központban mindjárt ki is adták az ukázt: le kell jártni az új embert, mielőtt a fejünkre nő. Pálinkás úr nyilatkozott, hogy fontosnak tartja a természettudományokat. Olyannyira, hogy szerinte érettségi tantárgy is lehetne. Ez ugye ösztönözné a gyereket a természettudományos tantárgyak tanulására, s így talán a gimnáziumban a koszon kívül valami ragadna is rá. Szocliberál média lefordította a nyilatkozatot: az MTA elnöke össze akarja vonni a biológiát a kémiával. Nagy lett a felháborodás. Mármint azokban a körökben, ahol értenek a tudomá-

nyokhoz, az oktatáshoz, továbbá azokban a körökben, ahol számít Magyarország jövője. Valójában nem Pálinkás elnök úr akarja összevonni az összevonhatatlan dolgokat, hanem Hiller miniszter úr.

A Munkáspárt ebben a csatában az MTA elnöke mellett áll. Nem kért rá bennünket senki, de ezt parancsolja a nemzet sorsa iránt érzett felelősség, s egész egyszerűen a józan ész.

NAGY NEMZETI BOCSI

Bocsi! Nagy nemzeti bocsi! Ezt üzenté a cseh és a szlovák népnek a köztársasági elnök és a kultuszminiszter a múlt héten. Egymás sarkába hágyva kértek bocsánatot azért, hogy 1968-ban magyar katonák is bevonultak Csehszlovákiába. Én ugyan nem kértem őket erre, s nem is ismerek senkit, akinek ez lenne az álma 2008 forró nyarán, de hát Istenem: „a virágnak megtiltani nem lehet, hogy nyílják, ha jön a szép kikelet”. Nekik meg, hogy nyilatkozzanak.

A csehek és a szlovákok valahogy nem vonultak tömegével a Vencel térre, hogy kifejezzék hálájukat a magyar vezetők bocsijáért. Lehet, hogy van elég dolguk, lehet, hogy még haragszanak ránk azért, hogy Ferenc Józseffel mi egyeztünk ki annak idején az ő kárukra, és nem ők a miénk. De hagyjuk!

Cseh barátom azt mondja, hogy a csehek végül is jól jártak a bevonulással, mert így Václav Havel csak húsz évvel később lett közepesen gyenge íróból köztársasági elnök. Képzeld el, mondja, mi lett vol-

na, ha ez a pénzéhes értelmiségi társaság előbb kerül a vályúhoz? A cseh függetlenségről persze szép dolog a prágai kávéházakban pamfleteket írni, de mondd már nekem: mikor volt Csehország valaha is független? Ha meg nem jönnek be az oroszok, akkor az életben nem tudják meg, hogy Prágában az élet nyugalmas, kényelmes, olyan Svejkies, és akkor nem vágnak vissza '89-ben. Na és akkor ki tartaná fent azt a sok üzletet Prága belvárosában, vagy a szállodákat Karlovy Varyban?

Ti, magyarok meg örüljétek, hogy nálunk szocializmus volt! Ha a szocialista rendszer rendőrsége nem csukja be Deutsch Tamást, mert hóbörgött a Vencel téren, ma nem lenne ilyen nagyreményű honfitok.

KÉRELEM

Alulírott, Thürmer Gyula tisztelettel kérem a TV2 és az RTL Klub nagyra becsült vezetőit, hogy vegyék le a műsorukról az RTL Klub Vacsoracsata és különösen a TV2 Hal a tortán című produkcióját. Esetleg sugározzák zártlanccon fakírképzők hallgatói, elmegyógyintézetek lakói, ingadozó öngyilkos-jelöltek számára.

Kérésemet azzal indokolom, hogy családom már eddig is nagy áldozatot vállalt a rohamosan csökkenő kulturális színvonal elviselésében, sőt nagy erőfeszítésekkel sikerült elkerülni a teljes elhülyülést, de az említett műsorok láttán most családom étvágyát veszítheti el teljesen. Feleségem és én még valahogy elvagyunk evés nélkül is, de lányom még abban a korban van, amikor a sejtek az egyén és a talán a nemzet javára még gyarapodhatnak. Nem is beszélve anyósomról, aki számára az ő tisztes korában elengedhetetlen a napi rendszeres minőségi táplálkozás. A mama esetleges étvágyvesztése felettébb aggasztja családomat, de még inkább rémülettel tölt el annak lehetősége, hogy a mama rákap az álsztárok álreceptjeire, és azokból készíti a vasárnapi ebédet.

Cserébe megígérem, hogy tizedszer is végignézem a Rex felügyelő és a kungfuzó Kwai Chang Caine kalandjait. Tisztelettel

BELESZÜLETTEM A KOMMUNISTA MOZGALOMBA

BESZÉLGETÉS KISS LÁSZLÓNÉVAL,
KB-KÉPVISELŐVEL, BÁCS-KISKUN MEGYE ELNÖKÉVEL

„Világnézetemmé vált, hogy a közösségi társadalom magasabb rendű az osztálytársadalmakhoz képest” – vallja a Munkáspárt Bács-Kiskun megyei elnöke. Kiss Lászlóné szerint fontos a közösségi gondolkodás, a szolidaritás a bajban lévő emberek iránt.

– *Hogyan kerültél a kommunista mozgalomba?*

– Beleszülettem, mivel apám éppen születésem idején, 1940-ben lett kommunista. Gyermekkoromban sokat beszélgettünk vele a világról, az emberek sorsáról. Elmondhatom: „Apám szájából szép volt az igaz”. Kommunistának lenni Magyarországon a felszabadulás után sem volt könnyű dolog. A gazdasági életben és világnézeti téren is fordulat következett be. Vállalnunk kellett nézeteinket a nyilvánosság, a rokonok, a szomszédok, a barátok előtt is. A munkás- és parasztgyerekeket igyekeztek rábírní a továbbtanulásra. Nehéz volt beilleszkedni a középiskolákban orvos, tanár, azaz értelmiségiek közé egy munkás lányának. Tanulmányaim során tudatosult bennem minden, amit apámtól hallottam. Világnézetemmé vált, hogy a közösségi társadalom magasabb rendű az addigi osztálytársadalmakhoz képest.

Tanárként feladatomnak éreztem, hogy a tudást minden gyerek felé maximálisan közvetítem. Munkatársaimmal mindig az esélyegyenlőség megteremtésére törekedtünk. A mozgalomban úttörőként kezdtem, majd KISZ-tag és 1971 óta párttag lettem. Munkahelyi párttitkár is voltam.

– *Hogyan élted meg a rendszerváltást?*

– Félelemmel és elkeseredéssel. Féltem, mert emlékeztem 1956-ra. A „forradalmárok” listát készítették nálunk azokról, akiket likvidálni akartak. Ki is tűzték az élelmiszerbolt ajtajára. Úgy éreztem, hogy fél évszázaddal visszafele lép a társadalmi fejlődésben az emberiség, de legalábbis Magyarország. Reméltem, nem lesz igazam. Pedagógus kollégáim is

KISS LÁSZLÓNÉ A MUNKÁSPÁRT AUGUSZTUS 20-I ÜNNEPSÉGÉN (KÖZÉPEN JOBBRÓL)

Kiss Lászlóné

KB-megbízott, Bács-Kiskun megyei elnök 1940. április 19-én született Budapesten. Általános- és középiskoláit is itt végezte. Később az Egri Pedagógiai Főiskolán magyar-történelem szakos általános iskolai tanári diplomát szerzett. Évtizedekig a XVII. kerület iskoláiban dolgozott, 1995-ben vonult nyugdíjba.

az új szelekkel szálltak... Azóta már másként látják a szép, új világot, mely 1989-ben beköszöntött.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szeretem a történelmi tárgyú könyveket, sok verset olvasok. Szeretek virágkertészkedni, s unokáimmal díszpárnákat készítek, melyekkel körül vesszük magunkat a szőnyegen, heverőn.

– *Melyek a legfontosabb értékek az életedben?*

– Kommunistaaként az elvhűség. Minden körülmények között maradjunk hűek eszméinkhez és önmagunkhoz. Életem során sok köpönyegforgató embert láttam. Azokat, akik kitaranak elveik mellett, s öregen, betegen is küzdenek egy jobb világért, különösen tisztelek. Fontos a közösségi gondolkodás, a szolidaritás a bajban lévő emberek iránt. Ahogy öregszem,

egyre fontosabb az egészségem és nem utolsósorban a családom.

– *Ők hogyan viszonyulnak politikai tevékenységedhez?*

– Férjem aktív társam a megyei pártmunkában. Gyermekeim elfogadják és helyeslik nézeteimet, de leköti őket a mindennapi küzdelem a megélhetésért.

– *Mi a kedvenc ételed?*

– A rántott hús, bár mostanában a vegetáriánus ételek jobban esnek.

– *Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– A dolgozó nép ébredjen fel mély álmából, és ne hagyja, hogy újra meg újra becsapják a tőkésék. Ismerjék fel, hogy a Munkáspárt az ő pártjuk. Kerüljünk be a parlamentbe. Az emberiség sürgősen változtasson természetromboló tevékenységén!

A FELELŐSSÉG-ÁTHÁRÍTÁS ÚJ KONCEPCIÓJA

Augusztus végéig tart a „társadalmi vita” az egészségügy átalakításának következő két évre szóló koncepciójáról, melyet július 9-én fogadott el a kormány. Tehát a nyári hőség közepén megadatik az egyéni internetezőknak, hogy társadalmi vitát szimuláljanak 5 teljes héten keresztül. Alig pár nappal a vitazárás előtt mindössze 50 e-mail érkezett a megadott e-mail címre.

A tervezetet olvasva megdöbbenő, hogy az Új Magyarország Fejlesztési Terv TIOP, TÁMOP és KMOP, a Nemzeti Fejlesztési Terv HEFOP programjainak különböző pontjaiban hány tízmilliárd forintot, összesen több százmilliárdot szánnak az anyagban egyébként meglehetősen homályosan, helyenként talányosan megemlített fejlesztésekre. Ha utánajársz, mik ezek az OP-ok, többet akkor sem fogsz megtudni, de a lényeg az, hogy ezek pályázat útján kiosztható pénzek, vagyis kevesebb van belőlük, mint amennyire szükség lenne. Magyarul, ez a pénz neked nem jár, de ha akarod, megpályázhatod. Abban viszont biztos lehetsz, hogy el lesz költve!

Az egészséged jövője tehát nem a programok megvalósítására szánt pénzzel függ össze, mert abból úgysem kapsz. Ehelyett a következő örökbecsű megállapítást tartsd szem előtt:

„Tudatosítani kell, hogy az egészséget nem csupán az egészségügyön lehet számon kérni. El kell fogadtatni, hogy nemcsak a társadalom, de az egyén számára is a legjobb befektetés az egészségbe való befektetés, és hogy saját erőfeszítései nélkül nem érhető el jó egészségi állapot. Mindenki felelős a saját egészségéért.”

Lefordítom: nemhogy a pályázati pénz nem jár neked, de még a saját tb-járadékodban befizetett pénz sem. Ha egészséges akarsz lenni, fizess még!

A koncepció neked – azon kívül, hogy fizess még – az „egészségtudatos magatartást” kínálja. Már az iskolai oktatásban elkezdődik annak tanítása, hogy bizony, bármikor megbetegedhetsz. A legtöbb, amit ebből tanulságként levonhatsz, csak annyi, hogy vannak ám szűrővizsgálatok, tehát már egészségesen is lehetsz beteg, ha akarsz. Hogy ezekhez hozzáférsz-e, s ha igen, okosabb leszel-e, erről az anyag óvatosabban fogalmaz: „javítani kell a szűrések hatékonyságát”. Hogy mitől betegek az emberek, és a betegségek forrásaitól hogyan lehet a társadalmat megóvni, erről már azért nem esik szó, mert ez már állami felelősség lenne, amiből ugyebár épp most farolunk ki végképp.

Azért ne gondoljuk, hogy ez a jelenlegi kormány kapzsisága (mindenből kiszípolozta már a pénzt, már csak az egészségügy maradt). A változtatásokat két, mindannyiunktól független tényező teszi szükségessé. Az egyik, hogy tovább élünk, mint régen, a másik pedig, hogy jobban fejlődik a technika, mint az állam pénze. Tehát ha holnapról nem jár neked az az ellátás, ami eddig járt, az a fejlődés miatt van!

No, ne keseredj el, hiszen ha úgy vesszük, bizonyos dolgokhoz ezentúl könnyebben hozzájuthatsz. „Egyes, ma még a szakrendelők kompetenciájába tartozó ellátások az alapellátásban is elérhetők lesznek”, tehát nem baj, ha nem jutsz be az SZTK-ba, majd meggyógyít a háziorvos. Vagy a szomszéd! Nem, nem is a szomszéd. Tudod, mit csinálj, ha nem jutsz orvoshoz? Böngéssz az Interneten, hátha magadtól is rájössz, mit egyél. Korszerűsíteni fogják Dr. Infó internetes weblapját, oda bármikor fordulhatsz! – mire elmész rajta, hátha magadtól is meggyógyulsz, ne add fel!

Fordulat előtt az egri kórházcsata

Folytatódik az egri csata. A Heves megyei Önkormányzat egyelőre nem változtatta meg döntését arról, hogy a HospInvest Zrt. kapja meg az egri kórházat, de a kórház átvételéhez az is kell, hogy az ÁNTSZ kiadja a működési engedélyt. A kórházat védő orvosok és ápolónők augusztus 15-én újabb tüntetést szerveztek Egerben, ezúttal a Bazilika előtt. A céljuk változatlanul az volt, hogy növeljék a társadalmi nyomást a döntéshozókra, és tájékoztassák a közvéleményt a valóságos folyamatokról. A szervezők meglepetése az volt, hogy nyilvánosságra hozták azoknak az orvosoknak a nevét, akik nem hajlandóak együttműködni a tőkés céggel. A tét világos. Ha a HospInvest nem tud záros határidőn belül elegendő orvost és ápolónőt találni, akkor az ÁNTSZ törvényesen nem adhatja ki a működési engedélyt. Az egri tüntetésen megjelentek a kórházvédők szövetségei, köztük Papp Lajos szívsebész, aki a közelmúltban lemondott az egészségügyi politika elleni tiltakozása jeléül. A tüntetésen ezúttal is részt vett a Munkáspárt csapata, több Heves és Nógrád megyei aktivistákkal. Az egriek most is szívesen fogadták a Munkáspárt vezetőit, köztük Thürmer Gyula elnököt és Vajda János alelnököt.

Különben is, miután elüldöztük az orvosok felét, az eddiginél nagyobb teret kaphatnak a kuruzslók is, hozzájuk is fordulj bizalommal: „egyszerűbbé kell tenni a szakképzés rendszerét, meg kell könnyíteni a képzések konvertálhatóságát, (...) külön hangsúlyt kell helyezni az innovációra, az új szakmai képzések bevezetésére, a tradicionális és komplementer gyógyászat oktatására, az egészségügyi határterületek interdiszciplináris képzéseire, (...) a szabadfoglalkozású orvoslás terjedésének támogatására”. Hogy ki igazi orvos és ki nem, arra majd a liberálisok varázsigeje ad megoldást: a verseny. Ők úgy mondják: a szolgáltatók versenye. De jobb, ha tudod: ez a Te versened az életben maradásért, miközben sem a meghosszabbodott élettartam, sem a technika további fejlődése nincs semmiféle védelem alatt.

BOTTA MELINDA

MUNKÁSPÁRT A VÁRBAN

Kommunisták a Budai Várban, a Szent István szobornál? Első hallásra sokaknak lehetett meglepő, hogy a Munkáspárt hol tartja budapesti megemlékezését. Talán még a fővárosi munkáspártiak is kételkedtek: számunkra eddig ismeretlen terepen, ismeretlen körülmények között sikerülhet-e az ünnepség? Sikerült!

A Szent István szobornál gyülekező „vörös ingesek” senki-ből sem váltottak ki ellenszenvet, sőt a járókelők, turisták kíváncsian álltak meg, hallgattak bele Kozák András köszöntőjébe, Fogarasi Zsuzsanna szavalatába, Thürmer Gyula beszédébe. Egy népes kínai turistacsoport idegenvezetője kíséretében végig is követte az ünnepséget, mosolyogtak, tapsoltak. Egy német úr teljes természetességgel jegyezte meg feleségének: Ungarische Kommunistische Partei. Azonban ami ennél sokkal fontosabb, a magyarok is helyénvalónak és szimpatikusnak tartották, hogy a Magyar Kommunista Munkáspárt a Várban ünnepel. Jó ötletnek bizonyult, sikert aratott, amikor Thürmer Gyula a megszegett ünnepi kenyerekből kínálta a téren lévőket. A Munkáspárt elnökénél sokan megálltak, elmondták, miként élnek, miként küszködnek a mai Magyarországon. A Munkáspárt innentől kezdve nekik már többet jelent, mint egy párt a sokból. A Várban a fővárosi kommunisták megmutatták, hogy lehet, sőt kell is mindenhol nyilvános rendezvényt tartani. Ki kell jönni a párthelyiségekből, az emberek közé kell menni. Ez nem szólam, ez megvalósítható feladat! ■

KECSKEMÉT: FOLYTATÓDIK A HAGYOMÁNY

A Munkáspárt Bács-Kiskun megyei szervezete augusztus 19-én, Kecskeméten, Szent István szobránál köszöntötte az ünnepet. Tavaly először szerveztek hasonló rendezvényt, és bevált. Szívesen jöttek el

a megye más területein élő párttagok, és a kecskeméti emberek is meg-megálltak. A helyi televízió tudósított az eseményről.

Kiss Lászlóné megyei elnök az ünnep történelmi háttéréről és mai jelentőségéről szólt. Kalapos Mária, a Központi Bizottság tagja verssel köszöntötte az eseményt. Az ünnepségen Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke mondott beszédet. Megerősítette a Munkáspárt ez év augusztus 20-i legfontosabb mondanivalóját: Veszélyben a haza! Veszélyben Magyarország! Veszélyben Szent István műve! Nemzeti ellenállásra szólított fel az ország, a nemzet megvédése érdekében. ■

A Mátyás templomban

A Szent István szobornál tartott megemlékezés után a Mátyás templomba mentek az ünneplők. Mit keresnek a kommunisták egy templomban? A Mátyás templom a magyar történelmi örökség része, nem csak a katolikusoké, mindenkié. Thürmer Gyula ünnepi beszédében elmondta, ő nem katolikus ember, de a munkások, a dolgozók érdekében az elmúlt időben sok templomot keresett fel. Ahogyan a Munkáspártnak, sok helyi papnak is szívügye, hogy az emberek nyomorognak. A szegényeken való segítség nem lehet pártállás vagy valóság függvénye.

HIRDESSÜNK NEMZETI

A Magyar Kommunista Munkáspárt idén Orosházán ünnepelte augusztus 20-át. Thürmer Gyula nemzeti ellenállást hirdetett, a magyar sport, egészségügy és oktatás védelmére buzdított. Alábbiakban a Munkáspárt elnökének beszédéből közlünk részleteket.

**Tisztelt Ünneplők!
Eltársak! Barátaim!**

Tisztelettel köszöntöm Orosháza polgármesterét, a város minden lakosát, vendégeinket. Békés, a Viharsarok népe mindig közel állt a szívemhez. Az elmúlt húsz évben azonban különösen megtanultam tisztelni, becsülni őket. Egyszerre kellett szembenézniük a múlt következményeivel és a jelen bűneivel. Trianon kettészelte ezt a megyét, és ennek következményeit soha senki nem számolta fel. A rendszerváltás elvette az emberek ke-

Veszélyben a haza!

Veszélyben Magyarország! Veszélyben Szent István műve! Magyarország ma nem erősebb, hanem gyengébb lesz. Már a múlté az az idő, amikor jó volt magyarnak lenni, s becsültek bennünket Keleten is, Nyugaton is. Ma lenéznek bennünket, egy vagyunk Kelet-Európa kis országai közül. Mít tudunk 20 év kapitalizmusa után felmutatni? A multik irodaházait ott, ahol egykor a magyar nemzeti ipar virágzott? Parlagfűvel teli mezőket gazdag gabonaföldek helyett? Egy millió munkanélkülit ott, ahol egykor mindenki dolgozhatott?

Veszélyben a haza!

Veszélyben Magyarország! Veszélyben Szent István műve! Lássuk meg végre, hogy mi történik a környezetünkben! Lássuk meg, hogy amíg nálunk kiárusítják az országot, addig a szlovákok, a románok, a horvátok, a szlovénok, az osztrákokról nem is beszélve, építik a saját kis nemzeti kapitalizmusukat! És sikeresen építik! Vegyük végre észre, hogy néhány évtized múlva Magyarország leszünk magyarok nélkül! Mondjuk végre ki: az az út, amelyet ránk kényszerít a mostani politikai elit, a gyurcsányok, a bajnaik, a szekeresek, a fodorok és kókák, a külföldi nagytőkétől függő egész magyar gazdasági és politikai elit, nos, ez a politika hibás, káros, nemzetvesztő. Szabaduljunk tőlük, amíg nem késő! Le velük!

nyerét, a mezőgazdaságot, a ráépülő élelmiszeripart, sok-sok embert tett földönfutóvá. És mégis, „él nemzet a hazán”. Ha nehezen is, de boldogulnak az itt élők. Tiszteletünk és megbecsülésünk Orosháza népéé. Kívánjuk Önnek, polgármester úr, a város honszerető erőinek: hívjanak vissza minden orosházit, adjanak minden itt élő kezébe biztos kenyeret. Kívánjuk, hogy virágozzék Orosháza az itt élők és a magyar haza örömeire.

ELLENÁLLÁS

Városépítő és országfejlesztő munkájukban bizton számíthatnak a Munkáspárt rokonszenvére és aktív támogatására. Éljen Orosháza és dolgos népe!

Barátaim!

A Munkáspárt aktív tényező a város és a térség életében. Köszönöm Nektek, a Munkáspárt Békés megyei szervezetének, ezen belül az orosháziaknak, hogy szívesen fogadtátok be a Munkáspárt idei Szent István napi rendezvényét. Lelkesek voltatok és leleményesek. Nem riadtatok vissza a nehézségektől. Átéreztétek a párt előtti felelősségeket és cselekedtetek. Hiszem, hogy ebben a munkában a párt erősebb lett, sok új barátot találtatok. A Munkáspárt tagsága és vezetése hisz Bennetek, bízik a Békés megyei kommunistákban, és sokat várunk Tőletek az eljövendő csatákban.

Tisztelt Vendégeink! Orosháziak! Dolgozó barátaim!

Szent Istvánt ünnepeljük ma, a magyar államiságot, az új kenyeret, a magyar nép, a magyar emberek alkotó munkáját. Visszagondolunk az 1949-es alkotmányra is, amely szilárd kereteket teremtett a magyar államiságnak, és jogokat adott a jogtalanoknak.

Ezer éve első királyunk új országot teremtett. Elvetette a magyarság addigi hitét, és a magyarok sorsát új Isten kezébe tette. A keresztény népek nagy családjának tagjai lettünk. István szakított a magyarság sok évszázados szokásaival. Eldobta, tiltotta, sőt üldözte ősi kultúránk hordozóját, a rovásírást. Kaput nyitott a latin nyelv, a keresztény civilizáció előtt. Eltörölte az addigi magyar államot, helyén új feudális királyságot teremtett. Új szövetségeket is kötött. Elfordult a Kelettől, bízva abban, hogy Nyugat-Európa életképebb lesz.

Nem férhet kétség ahhoz, hogy István nem csak épített, István rombolt is. István építkezéséért nagy árat fizettünk. És ebből a szempontból értjük Koppány igazát. István leszámazottjai vagyunk, de vállaljuk Koppány örökségét. Igen, mindig van más út, mindig lehet másként cselekedni. István vagy Koppány? A mi válaszunk: István és Koppány!

Igen, István rombolt is. De István rombolt, hogy építhessen. Rombolt, hogy az ország legjobb hite szerint erősebb legyen. Rombolt azért, hogy a magyar paraszt több és jobb kenyeret termeljen. Rombolt azért, hogy Magyarországra felnézzenek szomszédai és az akkori világ hatalmai. István által biztos, hogy veszítettünk is, de nyertünk is. Ez az a többlet, amiért ma meghajolunk Szent István műve előtt.

Barátaim!

A történelem fontos számunkra, de nem takarózhatunk vele. Nekünk, magyaroknak újra és újra meg kell hoznunk az istváni döntéseket. Nem hozhatjuk ugyanazokat a döntéseket. Nem igazolhatjuk a jelent István döntéseivel. Nekünk is szembe kell néznünk a valósággal, ahogyan István is tette.

A magyarság végzetesen lemarad a nemzetek versenyében. A pekingi olimpián szégyenteljesen szerepeltünk. Tisztelet a sportolóknak, nem ők a bűnösök. De bűnös minden politikus, aki nem csak a pénztől fosztja meg a sportot, de egész háterszágától. Magyarországon a sport nem nemzeti ügy. Magyarországon a sport nem érdekli az államot. Magyarországon a sport, az ifjúság sorsa nem érdekli a miniszterelnököt. Magyarországon az állami luxus előbbre való a fiatalok egészségénél.

Az oktatásban elveszítjük a szocializmus idején szerzett tudáselőnyünket. Nem gondolkodni és alkotni képes mérnököket és szakmunkásokat nevelünk, hanem félművelt robotokat. A felsőoktatásban a bolognai rendszer nem előre visz, hanem hátra. Nem a magyar hagyományokat és sajátosságokat használjuk ki, hanem a multinacionális vállalatok ki-

Elég volt!

Hirdessünk nemzeti ellenállást! Ne engedjük, hogy Szent Istvánt elvegyék tőlünk! István nem a külföldi bevásárló központok és magán egészségügyi cégek akadálytalan terjeszkedésének a jelképe, hanem az ésszerű magyar alkalmazkodásé, a nemzeti érdekek képviselője.

Hirdessünk nemzeti ellenállást! A nemzeti ellenállás nem valamiféle elavult, jobboldali, nacionalista jelszó. A nemzeti ellenállás az egyetlen, amely ma még megmentheti a magyar nemzetet. Ne engedjük, hogy a globalizáció, az EU "közös" érdekek érvényesítése miatt elveszítsük a nemzeti ellenállás lehetőségét! Ne tűrjük, hogy az egységesített világszemlélet, az új világvallás bevezetése megtörje a nemzeti emlékezetet!

Hirdessünk nemzeti ellenállást, mi, a dolgozók, a munkások, a szegények tömegei! A nemzeti ellenállás nem a polgárság előjoga. A nemzeti ellenállás a mi harci eszünk is, az elnyomottaké. Akik ma nem engedik, hogy magyarul beszéljünk, magyar húst együnk, magyar bort igyunk, a tőke, a külföldi tőke jármába hajtanak bennünket. Merjünk magyarok lenni, csak így lehetünk munkások, dolgozók, emberek.

szolgáltatására alkalmas tömegértelmiséget képzünk.

Az egészségügyben a cél nem az, hogy egészséges magyarok milliói nőjenek fel. Egerben a Hospinvest kijelentette: az egészségügy tíz százalékban szól az emberek gyógyításáról, kilencven százalék az üzlet. A cél az, hogy az egészségügyi vállalatok minél olcsóbban minél nagyobb profitot termeljenek. A következő eredmény az, hogy beteg, önmagukkal küszködő fiatalok nőnek fel.

Védjük meg Magyarországot! Ne engedjük, hogy végleg beolvassanak bennünket a globalizált világba! Merjünk nemet mondani az Európai Unió gyarmatosítására, ahogyan nemet mondtak a franciák, az írek! Védjük nemzeti sajátosságainkat, hagyományainkat, gyarapítsuk azt, amiben jók vagyunk, és vegyük át azt, amiben mások jók!

Védjük meg a magyar oktatást! Ne engedjük, hogy összevonják a fizikát a biológiával, és valami amerikai tantárgyat tanítsanak! Ne engedjük, hogy a magyar nép szellemi rabszolga legyen saját világában!

Védjük meg a magyar kereszténységet! Én nem vagyok hívő ember, de az elmúlt időben sok templomot kerestem fel, sok helyi katolikus pappal találkoztam. Meggyőződésem, hogy a katolikus vallás ma nem a munkásosztály ópiuma, hanem menekülés egy bűnös és bűnöző vi-

lág elől. A katolikus vallás ma erőt és hitet ad azoknak, akiket a tőkés világi hatalmak magukra hagytak.

Védjük meg a magyar államot! Vaskez kell és szilárd, mindenki számára kötelező törvények! A szilárd törvények mögött társadalmi egyetértésnek kell állnia, a társadalmi egyetértés mögött társadalmi megegyezésnek, nemzeti összefogásnak.

Mi, a Munkáspárt példát mutattunk nemzeti összefogásból. Nemet mondtunk a vizitdíjra, a kórházi napidíjra, a tandíjra, annak ellenére, hogy a népszavazást a konzervatív erők kezdeményezték. Gyűjtöttük az aláírásokat a magánpénztárak bevezetése ellen, noha olyan szakszervezetek álltak a gyűjtés élén, amelyekkel számtalan kérdésben nem értünk egyet. Együtt küzdünk az egeri kórházvédőkkel, pedig nem vagyunk egyformák. Bizonyítottuk, hogy lehet együttműködni, csak akarni kell.

Mi, a Munkáspárt ezer éves történelmünket egységes egészként és nemzetünk közös értékeként kezeljük. Nem kétséges, hogy szívünkben azokat őrizzük, akik számára a nép, a szegények, a dolgozók élete volt szent. De magunkénak vallunk mindenkit, aki építette, gyarapította, védte, gyámoltotta a magyar nemzetet.

Mi megtettük a magunk lépését. Ezt várjuk mindenki mástól, akik számára

fontos Magyarország. Meggyőződésünk, hogy nem hitvitákban kell felőrölnünk egymást, hanem a közös cselekvés konkrét útjait kell megtalálni. Nekünk nem tetszik a turulmadár, de tudomásul vesszük, hogy másoknak tetszik. Vegye tudomásul mindenki, hogy nekünk viszont érték a békés munka jelképe, a sarló és a kalapács, és a dolgozó emberek nemzetközi összefogásának jelvénye, a vörös csillag.

Nem pusztító gyűlölködés, nem acsarkodás kell, hanem építő jellegű együttműködés. Együttműködés a dolgozók, a magyar állampolgárok, a magyar nemzet jövője érdekében.

Barátaim!

Ma eljöttünk a Viharsarokba, Békésbe, Orosházára. Meghajlunk azok előtt, akik az idén is megtermelték a kenyerünket. Megbecsülésünk és tiszteletünk a magyar falu népéé, amely dacol a multibarát magyar kormány agrárpolitikájával, az EU kizsigerelésével, és védi a legszentebbet, a magyar földet, a magyar kenyeret.

**Éljen a magyar nép!
Éljen a munkások,
a dolgozók egyetlen pártja,
a Munkáspárt!
Éljen Magyarország!**

ÜNNEPSÉG OROSHÁZÁN

Augusztus 20-án az orosházi aktivisták ékes bizonyítást tettek róla, hogy az akarat és szív áll a tettek háttérében, nincs olyan feladat, amit ne lehetne kiválóan megoldani.

A többszáz párttagot és szimpatizánst vörös lobogóval díszített kapuk és figyelmes rendezők fogadták – a patinás iskola-épületet el sem lehetett téveszteni. A dekoráció és a tereprendezés már órákkal korábban elkészült, a korán érkezők is kész színpadot, beállított hangosítást, tökéletes sátrakat, kikészített széksorokat találtak. Az iskola sportpályájánál már főtt a jó magyaros marhapörkölt, a büfé üzemelt, az étkezéshez terített asztalok és padosorok várták az ünneplőket.

Az Internacionálé zárta a rendezvény hivatalos programját, melyet könyvvásár, A Szabadság árusítása, a Baloldali Front sátránál kötetlen beszélgetés követett. Az ebédet a sportpályán hangulatos zene kísérette, néhányan táncrea is perdültek. Gratulálunk az orosháziak kiváló programjához! Tanuljunk tőlük! ■

A szervező csapat semmit nem bízott a véletlenre. Pontban 11 órakor felcsendült a Himnusz, majd Németh Béla, Orosháza polgármestere mondta el ünnepi beszédét. Méltatta Orosháza polgárait, a térségben elért eredményeket, a helyi kórház megmentését és a fejlesztések fontosságát. Gál Ferenc Békés megyei elnök is köszöntötte az egybegyűlteket, s aktív munkára szólította helyi és országos szervezeteink tagjait. Thürmer Gyula pártelnök beszédét gyakori taps kísérte.

A felszólalók után a békéscsabai Jókai Színház növendékei léptek fel színvonalas műsorukkal.

A HONVÉD A HAZÁT VÉDJE!

„A mai ünnepi alkalom lehetőség arra, hogy megköszönjük a honvédségnek a szolgálatot, a helyállást. A nemzet nevében köszönöm az önök és katonáik szolgálatát, amit a hazáért, Európáért és az észak-atlanti szövetségért tettek és tesznek” – mondta ünnepi beszédében Szekeres Imre honvédelmi miniszter augusztus 20-án, a Hősök terén rendezett tisztavatáson. Hozzátette: Afganisztánban a demokráciát és Magyarország érdekeit is védjük.

Nem hittem a fülemnek, amikor a fentieket meghallottam a tévében. Sajnos láttam is a miniszter urat, s megdöbbenett, hogy ezt képes volt teljes komolysággal kimondani. Hiszen mikor is üzentünk hadat Afganisztánnak? Amikor a tálibok kijelentették, nekik kell Csongrád megye? Csudát! Magyarországnak az égvilágon semmi baja nincs az afgánokkal, nekik sem velünk. Sőt, Iraknak sincs, Koszovónak sincs. Ez utóbbiban miniszter úr elintézte, hogy átvegyük az egyik többnemzetiségű zászlóalj vezetését. Na ezután már lesz bajunk egymással. Meg még azzal az összességében 13 országgal, ahol ma 1000 magyar katona teljesít szolgálatot.

Valaki végre megmondhatná, mi abban a magyar nemzeti érdek, hogy olyan helyekre küldünk magyar katonákat ölni és meghalni, ahol semmi keresnivalónk nincsen? Mert az biztos, hogy nem védik a hazájukat, Magyarország határait senki nem fenyegeti. Nálunk nincsenek terrorista támadások, robbantások, hadiállapot. Komolyan gondoljuk, hogy nem is lesz, ha mi odamegyünk egy idegen országba, és gyilkoljuk a lakosságot? Egy idő után nálunk is felrobban egy metró, mint a spanyoloknál, mert nekik ez az eszközük arra, hogy megmutassák: baromira elegük van abból, hogy az ő országukban az ő kultúrájukat, az ő állampolgáraikat, az ő értékeiket romboljuk. Tartok tőle, csak idő kérdése. De miniszter úr fokozni akarja nemzetközi jelenlétünket. S ezt honvédelemnek meri nevezni. Tisztázzuk becsülettel: a honvédelem azt jelenti, hogy megvédjük a hazánkat. Nem azt, hogy üvöltő kutyafalka módjára belemarunk bárkibe, aki nem tetszik az észak-atlanti szövetségnek. Ha Amerikának baja van (ami ugye legtöbbször az, hogy a másik ország területén lévő olajra fáj a foga), old-

ja meg. Sokmilliárdot tettek zsebre tőlük a hazai politikus hölgyek és urak, hogy alapvető erkölcsüket elhallgattassák, s meg se említsék: ugyan már, a XXI. században kicsit sem elegáns azzal a mondvacsinált okkal háborúzni, hogy más a véleményük... Ráadásul picit sem demokratikus. Nem ké-

rünk az ilyen demokráciából! A magyar érdekeket pedig ne merje a szájára venni az a miniszter, s különösen ne a nemzeti ünnepünkön, akinek magyar katonák értelmetlenül ontott vére szárad a lelkén.

CSEH KATALIN

Kínos

A tisztavatáson a korábbi évekkel ellentétben nem volt ott a Szent Korona másolata. Lehet rajta vitatkozni, hogy a korona a magyar történelem folytonosságát szimbolizálja-e, vagy a köztársaságtól idegen jelkép. Szocialista honvédelmi miniszter ötlete volt anno, szocialista is vetett véget a hagyománynak. Van egy másik, sokkal régebbre visszanyúló tradíció: a tisztavatásra felvonultatják a történelmi zászlókat is. Ez így volt most is, sajátos módon azonban Mátyás király lobogója ezúttal a szokásos piros-fehér csíkos helyett fekete-piros volt. A kormányzat meg is indokolta: egy régi krónika rajzában megfeketedett a fehér, ők meg onnan vették a mintát... Értjük, hogy a magyar kormány a fasiszmus elleni küzdelemmel kel és fekszik, s árpád-sávot lát mindenhol, de talán a történelmet nem kellene belekeverni mindennapi politikai tehetségtelenségükbe.

Gyurcsány kiválasztottai

Miniszterelnökünk legújabb médiafogása: munkásokkal, tanárokkal és egészségügyi dolgozókkal nézte végig a tűzijátékot. Még az ország-tortát is a 250 proival közösen vágta fel! A Parlamentnél! Nagy szó ez a kisember életében. Nem csak azért, mert ekkora államférfi tüntette ki a jelenlétével: hát mikor jut neki ma már a minimálbérből tortára? Gyurcsány ismét bizonyított: ő bizony az átlagemberben hisz, őerte tesz. Naná! Ne tessék félreérteni, ez nem azt jelenti, hogy holnaptól törődik az emberekkel, csökken a villany ára, vagy előbb kerülünk sorra egy rendelőben! Egyszerűen annyit: hülyít mindenkit, akitől szavazatot vár. Ha kell, parolázik dolgozókkal (úgyis ritkán lát ilyet), ad cirkuszt is, tortát is. Bizonyosan nem azok a munkások jöttek el, akiknek a feje felől bezárták a gyárat. Vagy az a tanár, akinek nincs hol tanítania, mert bezárták az iskolát. Vagy az a nővér, aki az ágyszám-csökkentés miatt utcára került. De díszmunkásokat bármikor találni, szépek az ígéretek. Talán a Hankook még a felutazásra is adott némi „zsebpénzt”.

OLIMPIAI SZÉGYEN

Ne finomítsuk: leszerepeltünk a pekingi olimpián. Ilyen pocsek teljesítményt a magyar csapat majd' kilencven éve nem ért el. Magyarország huszonegyedik még sohasem volt az olimpiák történelmében. Csak jobb.

Szégyen ez, azonban nem a sportolók gyalázata. Ők megtettek mindent, azonban hogy készüljön fel tisztességgel egy céllovó, ha a versenyek előtt bezárják a lőtér. Miképp edzen rendszeren egy úszó, amikor az uszodában nincs télen fűtés, ráadásul a neki befért támogatást sem utalja át az illetékes minisztérium. Cseh László így is nyert három ezüstöt, de másoknak nem sikerült, nem sikerülhetett.

Meddig maradhat itthon egy edző elkötelezettségéből, hazaszeretetből, ha hazája nem becsüli meg? Sem erkölcsileg, sem anyagilag. Meg aztán lassan nincs

is kit edzenie. Gyurcsány Ferenc és Gyenesi István sportért felelős miniszter azt mondja, az élsportra nagyjából anynyi pénz jut, mint eddig. Ami nagyjából stimmel. Ami azonban ennél is fontosabb, az utánpótlást tönkretették. Az iskolákban hetente ha két tornaóra van, 450 magyar iskolában nincs se tornaterem, se sportpálya. Volt, csak ki- vagy eladták. Mint legutóbb például a jó nevű fővárosi Fazekas Mihály Gimnáziumban.

Nincsen sportkör, nincsen szakosztály a művelődési házban, nincs úttörő olimpia, nincs semmi. A nagy klubok megélhetésükért küzdenek, utánpótlásra nem jut se pénz, se hely, se edző. A kicsik meg megszűntek. Hogyan válogatjuk hát az utánpótlást? A jövőben kizárólag azok közül, akiknek a szülei megengedhetik maguknak, hogy megfizessék a méregdrága sportlétesítményekben az

edzéseket? Ahol a kiválasztottak, a sportfelszerelést megfizetni tudók sportolhatnak, s nem minden tehetséges fiatal!

A rendszerváltás utáni öt olimpián megéltünk a szocializmusból, ez az örökség mára elfogyott. Ma már kevés kivétellel azoké a terep, akik 1990 után születtek, a kapitalista Magyarországon kezdtek el sportolni. S miért legyen a sport más, mint maga az ország. Huszonegyediké lettünk az olimpián. Az ország helyzetét nézve ez több, mint hízelgő.

KAPITÁNY GYULA

ORIENT EXPRESSZ MAI MAGYAR MÓDRA

Minap munkából hazafele menet felszálltam a vonatra. Kicsit elcsigázottan, mert nagyon meleg volt, ráadásul a vonaton sem lelhettem enyhülést: a régi szerelvényeken nincs légkondicionáló. Elfoglaltam magam, olvasni kezdtem.

Haladtunk Pestről kifele, lassan elcsendesedett a teljesen lehúzott ablakokon behallatszó városi zaj. Ekkor különös hangokat hallottam meg a vasúti kocsi vége felől. Olyasmi zaj volt, mint amikor a repülőgépen a légikisasszony tolja az italos kocsit. Elhangzott a bűvös mondat is: hideg a sör! Tessék, ásványvizet tessék! A melegtől és fáradtságtól félig behunyt szemeim előtt megjelent egy múlt századi filmjelenet. Az Orient Expresszen elegánsan öltözött férfi kínálta az embereket frissítővel. Halvány mosoly került az arcomra. Talán a MÁV kompenzálni kívánja a klíma hiányát a vonaton? Talán rájöttek, hogy egy Nagykanizsáig közlekedő vonaton, még ha személy is, ami a szegényebb embereket szállítja, megérheti büfékocsit fenntartani? Már-már kezdtem reménykedni, hogy ez nem a képzelet szüleménye.

Néhány perc eltelt, mire a zsúfolásig tömött kocsiban, emberek és csomagok akadálypályáján elért hozzám szomszomságom megváltója. Kihajolva hátra for-

dultam, és ekkor ért a megdöbbenés. Mit mondjak? Egy rozszant bevásárló kocsi, roskadásig megrakva italokkal, közeledett felém. A palackokon szemernyi pára sem látszott – ekkor már tudtam, hogy közel se hideg, sőt. Amikor e bizarr italos kocsi gazdáját is megpillantottam, minden reményem elszállt. Egy kétes külsejű, tetovált, rövidnadrágos férfi tolt a kocsit. Megkopott papucsban, nagyon koszos lábbal csoszogott, és próbálta eladni ki tudja, milyen áruját. Érden szálltam le a vonatról, ahol pár vagonnal arrébb lekaszálódott az italos is, várva a következő vonatot. Nekik aztán végképp nem jut hideg sör! Bár örül-

hetnek, hogy legalább valamilyen vonat jut, s ezeket a vonalakat még nem zárta be, nem adta el a kormány. Minek álmodni tiszta, légkondicionált, kulturált vasúti személyszállításról? Fejlesztett vasútvonalakon nemzetközi színvonalú teherszállításról? Az ember nem fontos, vasutat építeni meg hogyan érne meg, amikor ott nem lehet kilométerenként milliárdokat lopni? Mindez történik Magyarországon 2008-ban, az MSZP országglásának hatodik évében, egy olyan korban, amikor az EU-ban a korszerű fejlődés egyik mércéjévé válik a gyors, tiszta, megbízható vasút.

KOVÁCS ISTVÁN

Ki a hibás?

Az ország tele van óriásplakátokkal, egy felirattal: Gyurcsány a hibás! A Fidesz ifjúsági szervezete által pénzelt kampány üzenete pocsek. Nem azért, mert a miniszterelnök-pártelnök ne lenne felelős mindazért a disznóságért, ami az országban történik. Felelős, sőt! Azonban a plakátok azt sugallják, hogy ha Gyurcsány megy, minden rendben lesz. Ez nem igaz!

Egy: Gyurcsány nem a Marsról jött, a Magyar Szocialista Párt teremtménye, a rendszerváltás kori osztozkodásnak köszönheti milliárdos vagyonát is. Meg a mostani hatalmát, hatalmon maradását. Ezért felelős Szili Katalintól Kiss Péteren át az egész szocialista elit, de felelősséget visel az egyszerű MSZP-tag is, aki szavaz és tőr. Ők is hibásak.

De hibás mindenki, aki sokadszorra beveszi a hazugságaikat, rájuk és értük szavaz. Közös felelősség ez, a következményeit is közösen kell viselni. Ha már a pillanatnyi „gyümölcsöket” az ország egésze „élvezi”.

AMERIKAI-OROSZ NAGYHATALMI

Véget ért a grúz-orosz háború. Egy újabb helyi konfliktusról beszélhetünk, vagy valami megváltozott a világban? A jelek szerint a másodikról van szó, s az amerikai-orosz hidegháború feleledése minket, magyarokat is érint.

Elsőként nézzük a tényeket. Grúzia megkísérelte visszaszerezni tőle elszakadni akaró területét, Dél-Oszétiát. A grúz hadsereget amerikai és izraeli tanácsadók képezték ki, a nyugat-barát volt szovjet tagállamoktól – elsősorban Ukrajnából – és a NATO keleti tagjaitól kaptak fegyvert. Csehektől, románoktól és talán tőlünk is. Grúzia költségvetése arányában az elmúlt években a világon a legtöbbet költött fegyverkezésre.

Grúziában nincs olaj, viszont az ország területén megy keresztül Törökország felé egy gázvezeték. Fontos stratégiai értelemben is az ország, innen ellenőrizhető a Kaukázus, „pisztolyozható” Oroszország, ráadásul nagy kapacitású kikötője is van a Fekete-tengeren. Amerika ezért támogatta és támogatja. A mostani háborút azonban Washington nem akarta, nem akarta továbbrontani az amúgy is rossz amerikai-orosz viszonyt. A grúz vezetés kockáztatott, Mihail Szaakasvili belföldi pozíciói meggyengültek, előremenekültek.

Moszkvában tudtak a grúz támadásról, provokálták is Tbiliszit. A fent felsorolt érvek miatt Oroszország nem tűrhet el egy amerika-barát báballamot déli határai mentén. Dél-Oszétia ürügy volt Moszkvának, előretolt bástya Grúziával szemben. Olyan, mint az amerikaiaknak volt Koszovó Szerbia gyengítésére.

HOLTTESTEKEN ÁT

Grúzia támadott, rommá lőtte Chinvalit, civilek ezrei haltak meg. Moszkvában ezt megvárták, majd beavatkoztak. A Csecsenföldön harcedzett orosz különleges alakulatok öt nap alatt tönkrezúzták a létszámban egyébként nagyobb grúz hadsereget.

Oroszország úgy gondolta, hogy a szétlőtt dél-osztét főváros képei meggyőzik a Nyugatot, hogy neki van igaza. Mellesleg a nemzetközi jog szerint ez így is volt.

Csalódnia kellett: a nyugati média grúz szenvedést és orosz tankokat mutatott, a nemzetközi jog meg ugye értelmezés kérdése. Washington elővette hidegháborús arzenálját. A Fehér Házban rájöhettek, nekik tulajdonképpen jól jött ez

a háború. A NATO kénytelen lesz összezárni sorait, a balti államok még inkább Amerika kegyeit keresik majd, s a lengyelek sem ellenkeznek többit a rakéta-telepítés ügyében. Ráadásul az elnökválasztások előtt a konzervatív jelöltet mindig erősíti a „vörös veszély”. A szétvert grúz hadsereget meg újra lehet fegyverezni, milliárdos üzlet. S végképp nem kell már törődni az ENSZ-szel vagy a nemzetközi joggal, amit elsőként ők sértettek meg Irakban, majd Koszovóban.

Moszkva katonailag nyert, politikailag viszont a jelek szerint veszített. Sztét akarta törni a nyugat-barát kisállamokból maga köré kiépített amerikai „biztonsági gyűrűt”, ehelyett inkább megerősítette azt. A kiújuló hidegháború veszélyezteteti gazdasági érdekeit is: az olajat, gázt természetesen el tudja majd adni ezután is, azonban üzleti terjeszkedése sokkal nehezebb lesz Nyugaton. Egy ember azért nyert Moszkvában is: Vlagyimir Putyin a háború során tisztába tette, hogy ő az úr a Kremlben. Nem a funkció számít, hanem a tényleges hatalom. Márpedig az őnála, a miniszterelnöknél van. ■

Vörös tér

Oroszország nem a Szovjetunió. Ugyanolyan kapitalista ország, mint Magyarország, sőt az orosz kapitalizmus sok vonásában még rosszabb is, mint a magyar. Az orosz katona Grúziába nem felszabadítani ment, nem a szocializmus ígérését vitte el, hanem országa urai érdekeit védte élete árán. Putyinét, a Gazpromét, a Lukoilért harcolt – utóbbi kútjait immár Magyarországon is bőven láthatjuk. Egy magát a világ csendőrének képzelő imperialista Amerika, és egy hatalmát megkérdőjelező, nem kevésbé agresszív Oroszország harcának vagyunk a szemtanúi. Magyarországnak nem egyik vagy másik mellett kell elköteleznie magát, hanem a kettő között, egyiket és másikat is felhasználva kell saját érdekeit védenie.

HALÁLJÁTSZMA A KAUKÁZUSBAN

Miért hallgat Gyurcsány?

A magyar kormány Grúzia ügyében megelégedett egy visszafogott, Oroszországot mérsékelten elítélő nyilatkozattal. Mondván, hogy „túlzott volt az orosz válaszcsepés”, és „Moszkva tartsa be a béketervet”. Ezzel nem vívott ki jó pontokat Washingtonban, s nem javította kapcsolatát Moszkvával sem. Mi a magyarázata a sajátos külpolitikai „sunnyogásnak”? Gyurcsány Ferenc nem mehet szembe Amerikával, ez alaptétel. Ugyanakkor üzleti érdekei, a gázvezeték-építés üzlete, az oroszországi energetikai vállalkozások Oroszországhoz kötik. Félreértés ne essék, itt nem Magyarország gazdasági érdekeiről van szó: ez

Gyurcsány, Kapolyi László és két-három magyar nagyító-kés és nagycég – Mol, OTP – magán bulija. Ezért nem áll ki Gyurcsány az oroszok mellett, mint a szlovák kormányfő, s ezért nem támogatja Grúziát sem nyíltan, mint a román elnök. Nevezhetnénk ügyes hintapolitikának, de ez mindössze egy újabb üzleti fogás, személyes vesztesége minimalizálására.

Áldozatok

64 orosz katona
146 grúz katona
1460 dél-oszét civil
69 grúz civil

118 ezer grúz és dél-oszét menekült

Mi várható?

A kiújult amerikai-orosz hidegháború – tetszik vagy sem – minket is érint. A magyar külpolitika eddig sem túl széles játéktere szűkülni fog: Amerika mostantól sokkal látványosabb hűséget fog megkövetelni. Nagyobb beleszólást fog „kérni” a belpolitikai ügyekben is, az amerikai tőke egyértelműen privilegizált helyzetbe kerül majd. Magyar miniszterelnök eddig sem lehetett senki washingtoni jóváhagyás nélkül, mostantól az lesz, akit a Fehér Ház kijelöl, előre bizalmáról biztosít. Kicsi, lesajnált szövetséges-szerűségből most már egyértelműen csatlós-állam leszünk. Most tényleg megfizetjük a rendszerváltás, a NATO-tagság árát.

Miért oroszellenes Orbán?

Orbán Viktor minden korábrinál hevesebben rohant ki Oroszország ellen a grúz-dél-oszét konfliktus kapcsán. A Fidesz elnöke 1956-ot és 1968-at emlegette, orosz invázióról és megszállásról beszélt. Az Info rádióban megkérdezték, hogy hasonlóan vélekedik-e az amerikaiak iraki agressziójáról, mire Orbán kerülve a kínos kérdést javasolta: erről kérdezzék meg az amerikaiakat. S ez a kulcsszó. Orbán Viktort a kérdésben Gyurcsányhoz hasonlóan nem a nemzetközi jog, emberi értékek vagy akár Magyarország érdeke motiválta. A Fidesznek nincsenek orosz kapcsolatai, azokat az MSZP privatizálta – Moszkvától nem várhat és nem is kaphat semmit jelenleg. Azonban azzal tisztában van, hogy nem csak egy előrehozott választáshoz, hanem 2010-es miniszterelnökségéhez is kell Washington jóváhagyása, támogatása. Korábbi kormányzása során többször szembe ment Amerikával, most ezt kell feledtetnie. Ezért a heves grúz-barátság, ezért az eltúlzott oroszellenesség.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

AZ ARADI TALÁLKOZÓ

1988. augusztus 28-án került sor Grósz Károly, az MSZMP főtitkára és Nicolae Ceausescu román pártvezető „munkatalálkozójára”. A találkozó és annak utóélete nem teremtett jobb életet a romániai magyarság számára, de hozzájárult a szocializmus magyarországi és romániai erőinek szétveréséhez, a rendszerváltás felgyorsításához.

TÖBBFRONTOS HÁBORÚ

1988 nyarán már minden fronton javában dörögnek a politikai és gazdasági fegyverek. A legfontosabb front az USA vezetete tőkés világ és a Szovjetunió vezetete szocializmus között húzódik, bár erről az akkori MSZMP-ben jórészt már hallgatnak. A tőkés Nyugat közelinek érzi a pillanatot, hogy visszaszerezze mindazt, amit 1917-ben és 1945-ben elvesztett. A Nyugat nem akar véres ellenforradalmat, barikádokat, ezért csendes rendszerváltást készít elő. Még másfél év választja el a világot Gorbacsov és Bush máltai találkoztól, amikor is Gorbacsov gyakorlatilag visszaadja mindazt, amit Sztálin megszerzett 1945-ben.

A második fronton a szocialista országok küzdenek a túlélésért, gyakorta egymás ellen. Mindenkinek megvan a maga baja, adósság, belső ellenzék, ellátási gondok. A Nyugat ezeket felnagyítva ellenük használja. Senki sem mer nyíltan szakítani a szovjetekkel, mert még nem lehet tudni, mi is lesz valójában. Ugyanakkor mindenki dörgölődik a Nyugathoz. Grósz Károly felveti a szovjet csapatok kivonásának kérdését. 1988-ban a magyar vezetés a diplomáciai kapcsolatok felvételéről tárgyal Izraellel és Dél-Koreával. Ezzel feladja addigi szövetségi politikáját az arab államok, illetve a Koreai NDK irányába.

A harmadik front Magyarországon belül van. 1988 májusában Kádár János távozik a hatalomból, de a szocializmus keretei még megvannak. A Nemzeti Kerekasztal, amelyen a hatalmon lévő MSZMP megegyezik a hatalom átadásáról az ellenzékkel, csak 1989 júniusában ül össze, de a polgári ellenzék erői lassan felállnak. Az ellenzék minden vonalon támadja az MSZMP-t, a nemzetiségi kérdést, az adósság kérdését, a romániai magyarok ügyét és a Bős-Nagymarosi vízierőmű ügyét választva a fő csapás irányának.

A negyedik frontot az MSZMP vezetésén belüli küzdelmek alkotják. 1988 májusa óta Grósz Károly a főtitkár, de nincs koncepciója a jövőről, ezért hol a szocializmust védi, hol a kapitalizmusnak tesz egyre több engedményt. Ráadásul egyedül van. Berecz János szocializmusban gondolkodik ugyan, de Grósz nélkül. Objektíve ellenfelekké válnak. Nyers Rezső szociáldemokrata Magyarországról álmodik. Pozsgay Imre, Szűrös Mátyás valamilyen nép-nemzeti polgári országról. Németh Miklós, Horn Gyula nyíltan a kapitalizmust akarja. A szereplők más-más irányba mennek, de érdekeik néhány dologban találkoznak. Végleg meg akarnak szabadulni a Kádár-rendszertől, azaz a szocializmus maradványaitól, mert e nélkül nem lehet a tőkés ellenforradalmat békésen átvinni, amit megígérnek a Nyu-

gatnak. Ennek érdekében meg akarnak szabadulni Grósztól, aki minden hibája ellenére igyekszik legalább valami keveset megőrizni a szocializmusból.

PROVOKÁLJUK A ROMÁNOKAT

A román vezetés látja a romániai szocializmust fenyegető veszélyeket. Többféle választ adnak. Szigorítják a belső rendet, nagy állami programokat indítanak be, és nem utolsó sorban a román-ság megnyerése érdekében kihasználják a magyarellenességet. 1988 nyarán Romániában nagyszabású programot hirdetnek a vidék átalakítására. A magyarországi ellenzék ezt falurombolásnak nevezi, és az MSZMP is átveszi a szóhasználatot. Június 27-én tízezrek tüntetnek a Hősök terén. Az ellenzék szervezi, de a kormány nem tesz ellene semmit. Augusztus 20-án Straub F. Brunó, az Elnöki Tanács elnöke a három és félmillió kisebbségben élő magyar ügyének vállalását az ország nemzeti feladatai között nevezi meg. Szűrös Mátyás, a KB akkori külügyi titkára kijelenti, hogy a magyar kisebbség számára személyi, kulturális és területi autonómiát akarunk, és ehhez nemzetközi segítséget is igénybe veszünk.

Grósz érti, hogy ebből nagy baj lesz. A Politikai Bizottság augusztus 23-i ülésén Grósz elfogadhatja a vezetéssel a véleményét: a Politikai Bizottság „helyteleníti azonban, hogy egyes szónokok a román-magyar kapcsolatokat érintő kérdésekről nem megfelelő formában szóltak.” Ez azon-

ban nem sokat jelent. A románok határozott lépésre szánják el magukat. Azonnali főtítkári találkozót kezdeményeznek. Augusztus 26-án rendkívüli ülést tart a Politikai Bizottság. A magyar-román főtítkári találkozó ügyében Szűrös, mint külügyi titkár tesz javaslatot. Kádár ilyen súlyú kérdést többnyire maga terjesztett elő. Grósz átengedi ellenfelének. Most is, mint gyakran, tévesen méri fel a helyzetet. Arra számít, hogy a találkozó előre jelezhető kudarcát rákenhetik a Szűrös - Pozsgay csapatra. Az ülésen jól kivitatkozzák magukat, majd döntenek: Grósz 28-án, azaz két nap múlva menjen. Grósz ebbe is belemegy.

GRÓSZ TÉVEDÉSE

Grósszal nem sikerül megértetni, hogy egyáltalán nem a magyar-román viszonyról van szó, hanem a kádári örökségről, a szocializmusról és az ő személyes sorsáról. A Grószra oly jellemző bizonytalankodás újra eluralkodik. Ha jó pontokat akar szerezni a nacionalista csapatnál, akkor fel kell adnia a kádári külpolitikai örökséget. Ezzel pedig elveszti a párt kommunista részének támogatását, ebbe viszont Grósz is és vele együtt az egész párt belebukhat. Több lehetőség kínálkozna. Összehívni a Központi Bizottságot, és a csatát ott megvívni. Megtámadni a külügyi vezetés nacionalista, és a belső politikai ellenzékkel nyíltan kapcsolatot kereső vonalát. Vagy ha semmi sem megy, akkor legalább húzni az időt, mivel Grósz nincs felkészülve az útra. Grósz rosszul választja ki a magyar delegációt is. Major László, a KB Iroda vezetője ugyan az ő embere, de nincs külpolitikai súlya. Szűrös Mátyás, a KB akkori külügyi titkára és Szokai Imre, a külügyi osztály helyettes vezetője pedig nyíltan románellenesek.

FÉLREMGYARÁZOTT TALÁLKOZÓ

A román fél fontosnak tartja a találkozót. Ceausescu bízik abban, hogy stratégiai tárgyalást folytathat Grósszal, nem kevesebbről, mint a szocializmus jövőjéről. Sokoldalú találkozókon már korábban is elmondta, hogy a tőke átfogó támadást indított a szocialista országok ellen, s vagy együtt menekülnek meg vagy sehogy sem. Azzal is tisztában van, hogy Magyarország közeledik a tőkés rendszerváltáshoz, és nem akar a szomszédságban egy tőkés országot. Meg is mondja: „Mi úgy ítéljük meg, hogy az Önök reformjának egyes kérdéseivel nem jó úton

haladnak... Nem tudjuk, hogy miért történik az egyes szocialista országokban, beleértve Magyarországot is, hogy szorgalmazzák a magántulajdonon alapuló gazdaságok kialakulását.”

Grósz kínlódik, skizofrén helyzetben van. Hangoztatja, hogy „nyílt szívvel, fogadó készen” jöttünk, másrészt elő kell adnia a magyar fél hivatalos javaslatait, amire szinte biztos a román elutasítás. A magyar koncepció nem a szocializmus nagy sorskérdéséről szól, hanem két kis ország problémájáról. A magyar érvek sem jók. „Nem minősítünk másokat, de mi elviseljük, ha bennünket minősítenek.” A mondat szép, csak az augusztus 20-i beszédek fényében nem igaz.

Ceausescu látja, hogy Grósz szorult helyzetben van, s belemegy több magyar javaslatba. Elfogadja a nemzetiségi deklaráció ötletét is, de ellenzi, hogy Magyarország felelősséget vállaljon a romániai magyarokért. Magyarországtól azt kéri, hogy a romániai állapotokról „ne dezinformálja a saját lakosságát”. A magyar fél erre nem reagál. Ceausescu emlékezteti Grószot, hogy a szocialista országok egyszer már elítélték Titó Jugoszláviáját, és tévedtek. Elítélték a kínai szocializmust is, és tévedtek. „Hagyjuk, hogy az élet bizonyítsa be, melyiknek volt igaza.” Grósz nem mer belemenni a stratégiai eszmecserebe. Gesztust tesz a románoknak: tudomásul veszi a falufejlesztési programhoz fűzött magyarázatot. Ez utóbbi miatt a magyar ellenzék, sőt MSZMP-beli vezetőtársai és az akkor már nyíltan jobbra húzó média ráhúzza a vizes lepedőt.

Az MSZMP vezetése nacionalista szárnyának, Pozsgaynak, Szűrösnek tudniuk kellett, hogy a magyar-román problémákat nem lehet megoldani olyan szö-

vetéségi rendszeren belül, amelynek mindkét ország a tagja. A Szovjetunió érdeke ugyanis nem az volt, hogy az egyik félnek igazat adjon a másikkal szemben, hanem az, hogy mindkét országot a szövetségi rendszerben tartsa. Ennek érdekében hol az egyiknek, hol a másikkal tett gesztust, miközben ostromozta a különutas román politikát. Időről-időre pedig kijátszotta őket egymás ellen. Ugyanez volt Hitler politikája Horthy és Antonescu irányába, és ez a mai USA-politika lényege is. A NATO-ban sem lehet megoldani a nemzetiségi kérdéseket a magyar érdekek alapján, csak az amerikai, illetve a „közös” NATO-érdekek alapján.

A nacionalista szárny célja azonban nem is a magyarság helyzetének javítása volt, hanem a nemzetiségi kérdés ürügyén a romániai szocializmus támadása, a magyar szocializmus erőinek felszámolása. Ezt bizonyítja az is, hogy egy évvel Arad után, amikor a román vezetés közös fellépést javasol a lengyelországi tőkés fordulattal szemben, az MSZMP vezetése elutasítja, kimondva: „Értékelésünk szerint a szocializmus eddigi gyakorlata nem alkalmas az új kihívások megválaszolására. A megoldás a demokratikus szocializmus kialakítása”. Ezt hívják igazi nevének kapitalizmusnak.

EPILÓGUS

Grósz Károlyt 1989 októberében leváltják, az MSZMP-t feloszlatják. Ceausescut 1989 decemberében máig tisztázatlan körülmények között megölik Bukarestben. A szovjetek mindkettőjüknek segítséget ígérnek, de nem segítenek. Szűrös ugyanezen év október 23-án kikiáltja a köztársaságot. Magyarország is, Románia is tőkés útra lép. ■

GRÓSZ KÁROLY
ÉS NICOLAE CEAUSESCU

Ilonka születésnapja

Szinte mindenki csak Ilonkaként ismeri és szereti Varga Antalnét. Aki tudja, hogy mennyi mindennel foglalkozik, milyen lelkesedéssel veszi ki részét a párt munkájából, bizony el sem hinné, hogy Ilonka betöltötte nyolcvanadik életévét. A zuglói párt-szervezet Ilonkát egy albummal lepte meg, fényképekkel, amelyek a legjobb és legemlékezetesebb pillanatokát elevenítik fel a Munkáspárt legutóbbi kongresszusa óta végzett munkáról. Azóta már két nagy irattartónk telt meg képekkel, dokumentumokkal, bizonyítva, hogy ugyan kicsik vagyunk, és sok a gondunk, de mégis élünk, és sokat dolgozunk.

Thürmer Gyula, a párt elnöke és Kajli Béla budapesti elnök személyes köszöntésükkel fejezték ki tiszteletüket. Ilonkánk már 65 éve a kommunista mozgalomért éli életét, és most második családja körében ünnepelhette 80. születésnapját. Ezúton is kívánjuk, hogy még sokáig legyen köztünk jó egészségben ezzel a rendíthetetlen hittel, ezzel az óriási munkabírással.

BARÁTHNÉ ÉVA

Balszemmel – új kötet

Megjelent Thürmer Gyula Balszemmel című sorozatának 3. kötete. Az új kötet ára 500 forint. Korlátozott példányban a három kötet is még megvásárolható a Baross utca 61-ben.

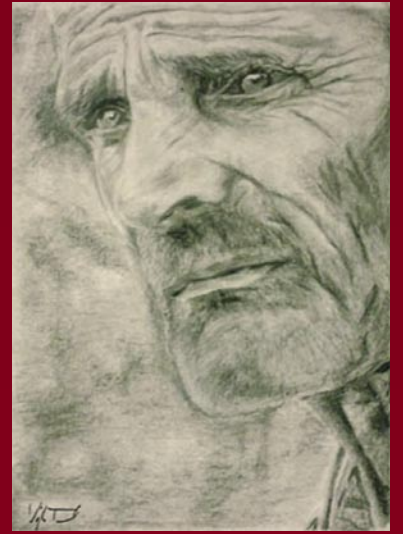

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

MUNKÁSSORS

Eltagadnák, ha lehetne, de a szocializmus évszázados folk-lórja és kultúrája igen is létezik. Következő számainkban évtizedes-évszázados idézeteket közlünk kommentárral, melyek mindmáig megállják helyüket, tükrözik a kapitalista rendszerek tulajdonságainak változatlanságát – s melyek tapasztalataiból mindannyian tanulhatunk.

Munkás közmondások 1. rész

- Még az enyv sem olyan ragadós, mint amennyire némely munkás ragaszkodik a bérrabszolgasághoz!
Sokakkal találkozunk, akik nem ismerik fel, hogy bérrabszolgák – vagyis kevéske pénzért dolgoznak látástól vakulásig –, s még azt is tagadják, hogy munkások lennének. Felháborodnak, hiszen ők tanultak, nem a két kezük munkájából élnek – de azt elfelejtik, hogy amit tesznek, a bolti eladótól a könyvelőn át a nagyvállalat menedzseréig, egytől egyig valaki másnak termelnek hasznot. Hasznot, amiből nekik alig jut, s amiből a tulajdonos vígan él. Ma a munkás a dolgozó embert is jelenti, mindenkít, aki idegeneknek dolgozik – ha ezt felismernék, rögtön más megvilágításba kerülne az a néhány évtized, amikor az államnak, s ezáltal önmaguknak teremtettek javakat.
- Ha az angyalok ismertető tulajdonsága a türelem: akkor a munkásság a legigazibb angyal!
Már megint, húsz éve türelmesek vagyunk. Kevesebb ételt veszünk, hogy fussa a fűtés- és villanyszámlára. Letesszük az autót, mert drága a benzín. Hitelt veszünk fel, ha elromlik a hűtő, mert nincs már tartalék, amiből megvehetnénk. Ha megaláznak is, befogjuk a szánkat a munkahelyen, mert munkanélküliből gyorsan lesz hajléktalan... Szép erény a türelem, de a gyermekeink angyalokat vagy felelősségteljes, érdekeikért kiálló felnőtteket becsülnének többre?

(folytatjuk)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>